

[Glistrup.]

sig den foreslåede kvotaaftale med de andre Nordsølande om, at Danmark (inkl. Færøerne) skulle indskrænke sildefangsten i det næste halvandet år til 69.000 tons, hvilket, så vidt de foreliggende oplysninger fra fiskeriministeriet kan forstås, vil betyde, at de fiskerbåde, der opererer fra jyske havne, nu skal ned på en kvota på 35.000 tons årligt over for en hidtidig fangst på 167.000 tons.

Fremskridtspartiet finder, at en sådan undergravning af fiskerierhvervets muligheder ikke bør kunne træffes af en mindretalsregering uden fast parlamentarisk flertal bag sig. For os at se er det nemlig ikke umiddelbart rigtigt, at man skal kvotere sildefangsten på så drastisk vis. Ernæringsforholdene for fiskene i Nordsøen og Skagerrak bliver i disse år rigeligere og rigeligere, som floderne bærer mere og mere organisk stof ud i havet. Hvis der gøres stærkere indgreb i sildebestanden, bliver virkningen derfor følgelig blot den, at andre fiskearter vil forekomme i så meget større antal, og en nærmere politisk afvejning må derfor være påkrævet i en skæbnesak for dansk fiskeri som den foreliggende.

Som anført foran er en skrivelse af 10. juli 1975 sendt til folketingets øvrige partier om denne sag.

Fiskeriminister *Poul Dalsagers* svar (19/75):

Der er ved lov nr. 210 af 23. maj 1971 om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri tillagt regeringen beføjelse til at indgå internationale overenskomster om fiskerireguleringsforanstaltninger. Samtidig indeholder lov nr. 195 af 26. maj 1965 om saltvandsfiskeri en række beføjelser for fiskeriministeren til at regulere fiskeriet. Så længe regeringen og fiskeriministeren handler inden for rammerne af de i disse love givne bemyndigelser, indeholder dansk ret ingen forpligtelse for regeringen eller fiskeriministeren til at forelægge forholdsregler for folketinget eller dets landbrugs- og fiskeriudvalg.

Anderledes forholder det sig selvsagt, hvis der er tale om foranstaltninger, der vil kræve særlig lovhjælp, eller om udgiftkrævende foranstaltninger. Det vil i sådanne tilfælde — og også i tilfælde, hvor regeringen ikke har en statsretlig forplig-

telse dertil, men spørgsmålets rækkevidde berettiger det — kunne være naturligt for regeringen at søge de indenrigspolitiske muligheder afklaret, forinden skridt af vidtrækkende betydning tages. Det forekommer mig tillige naturligt, at landbrugs- og fiskeriudvalget, i det omfang, udvalget ønsker det, gennem samråd eller forespørgsler gøres bekendt med udviklingen. Det er en selvfølge, at jeg altid vil stå til udvalgets rådighed med oplysninger.

Hvad angår den konkrete sag, der synes at have bevæget spørgeren til at rejse det principielle problem, skal jeg, uden i øvrigt at kommentere ordvalget i spørgerens begrundelse, give følgende oplysninger:

En i den nordøstatlantiske fiskerikommission i 1974 vedtagen reguleringsordning for sildefiskeriet i Nordsøen og Skagerrak havde gyldighed for perioden 1. juli 1974-30. juni 1975, hvorefter den bortfaldt, ligesom en på national dansk basis gennemført regulering af sildefiskeriet i april kvartal 1975, indeholdende en konsumsildekquota på 6.000 tons og en tilladelse til landing af industrifisk med et indhold af indtil 10 pct. fisk, var udløbet.

På fiskerikommissionens årsmøde i maj 1975 vedtog et flertal af medlemslandene en anbefaling til medlemslandenes regeringer om en kvoterings- og reguleringsordning for perioden 1. juli 1975-31. december 1976. Et led i denne ordning var fastsættelsen af en samlet kvota på 69.000 tons for Danmark og Færøerne i perioden. Den danske regering har en frist til slutningen af september før den endelige stillingtagen til forslaget skal meddeles fiskerikommissionen, og da såvel forhandlingerne med det færøske hjemmestyre som de danske overvejelser, hvori fiskeriets organisationer er inddraget, måtte forudses at tage en vis tid, fandt jeg det rigtigst over for fiskerne at sikre, at der ikke i et tidsrum, hvor der ikke i øvrigt gælder reguleringer af sildefiskeriet i Nordsøen/Skagerrak, bliver fanget så betydelige mængder af sild, at en uforholdsmæssig stor del af en kvota gældende fra 1. juli 1975 til 31. december 1976, altså i 18 måneder, blev opfisket straks.

Det har været naturligt at inddrage indholdet af denne nationale regulering i de forhandlinger med fiskeriets organisationer, der finder sted i denne tid, og efter ønske fra